

Director: SIMION MICLEA
 Redacția și administrația:
 ARAD, Str. V. Goldiș No. 5
 Telefon: 1678
 Inreg. la Trib. Arad S. III. No. 22/938
 ABONAMENTE:
 In oraș: 150 lei anual
 In județ: 120 lei anual
 Pentru: instituțiuni publice, societăți industriale și comerciale, întreprinderi și firme: 1000 lei anual.

In campanie... umoristică

— Toată lumea e obligată... la campanie! —

Suntem în toiul campaniilor... la țară ca și la sate campaniile sanitare, administrative, străjerești, pre-școlare, de organizare, de asanare, de refacere, de redresare, de reno-șterea și de reparații, de luminare și de luptă cu analfabetismului; de ridicare a standardului de viață și de educare a copiilor; de distrugere a mizeriei și curățenie a localităților publice — numai „Palace” știe să înghițit pe afacere! — de im-șterea a țigăncilor ce cară ghița de acoperire a rafturilor cu brân-șă și mezeluri din băcâni, de... etc. Atunci, de ce noi, cari întotdea-șă am fost premergătorii sau în cel-șă rău caz alături de toți acei cari militat pentru folosul opiniei pu-șce, să rămânem mai pre jos și să nu fim din actualitate? Aceasta nu se poate căci ar însemna dezertarea noastră dela datoria ce ne-am im-șpus o dată cu apariția primului nu-ștră din „Bravo!”

Am hotărât deci, să întreprindem noi o campanie umoristică, a că-șă necesitate, alături de celelalte campanii, a fost adânc resimțită de țara noastră populație a județului și a țării... abonată sau cititoare a lui „Bravo!”

Și ca să nu ne îndepărtăm de celelalte campanii și mai cu seamă de campania sanitară — cea mai cu e-șență alături de a noastră — vom începe cu două „perle” culese din cur-șă, — perle cari ne dovedesc că sunt cele mai serioase și grave im-șpurări, românul nu-și pierde ur-șă și sănătos, neprevăzut și in-șădios, sau prostia crasă, înspăimân-șătoare dacă voți.

Atât dar, că în cursul ofensivei sa-șare din regiunea Hălmeagului — unde întreprindem și noi, de-șă, o campanie de incasat abo-șnamentele restante! — condusă de doctorii Miron Țabac, și Mircea Stoic-șă, când sătenii, înainte de a fi im-șminați, trebuiau să răspundă la întrebări necesare complec-șărilor fișelor. Au fost întrebați toți și toți au dat răspunsuri normale, și de unul.

Răspunsurile acestuia la interoga-șă fiind cu totul deosebite și in-șăgătorului și răspunsurile primite șă:

— Cum te cheamă?
 — Petru Butoarcă...
 — Cum îl cheamă pe tatăl tău?
 — Todor Butoarcă...
 — Cum o cheamă pe mama ta?
 După un moment de gândire, ță-șăul se adresa doctorului:
 — Să vezi domnule doctor, pe mama nu știu cum o cheamă că-i în alt sat și s'a măritat numai la... în sat!..

După cum se știe, în cadrul o-șășivei sanitare, echipele, prin auxi-

liarii lor, au procedat și la constru-șă și reconstruiri de closete. În felul acesta, în satele de munte, au fost ridicate și se pot vedea o mulțime de... closete mândre. O frumusețe, nu altceva, de ție mai mare dragul să stai în ele și alta nu!

Abia se terminaseră că la fața lo-șăului se și inființă un inspector pentru a constata ce s'a lucrat până aci. Și-a făcut el datoria așa cum scrie la carte, iar la urmă trecând să inspecteze closetele, se adresa u-șăului țăran:

— Mă, că mândre privați aveți!...
 — Mândre-s domnule alduiască-te Dumnezeu, dar astea-s pentru dvoa-șăstră...

— Cum pentru noi?
 — Așa bine, că noi — să fie cu șăertare — ne facem treburile tot după casă și la iarnă din privați om face cămări pentru clisă...

...Inspectorul a rămas așa... cum să spunem... cu gura căscată și când a vizitat celelalte case și closete n'a mai scos nici un cuvânt.

Să ne deplasăm în alt fel de cam-șăpanie...

Într'o tabără străjerească, se ard la foc, se povestesc glume și se pun ghicitori.

La un moment dat un străjer a pus următoarea ghicitoare:

— Ce-i aia: atârână în pom, e gal-șăbenă și flueră?
 — ???
 — Cum? Nu știți? Vă spun eu: e o „heringă”!
 — Fugi că ești nebun! De ce a-șătârână în pom?

Pentru fumători

I. Tutunul e o otravă.
 II. Decl nu fumați din țigările al-șătore sub motiv că v'ați lăsat de fumaț.
 III. Nu spuneți de cineva că fu-șămează prea mult decât dacă deo-șăbiceiu fumează țigările voastre.
 IV. Nu fumați în somn. N'are nici un gust.
 V. Țigara e într'adevăr savuroa-șă numai unde scrie „Fumatul strict oprit”.

VI. Nu vă emoționați însă în tram-șăvae și trenuri de avizul „Fumatul oprit” în acelaș loc mai scrie „Bet-șăberos Pekoteko” „Imbrăcați-vă la Ceho” „Mâncați Adesgo” și alte mu-șălte indemnuri pe care nu le urmați.

Intre soți

— EA: Uite dragă, citește în ziar că oamenii trăiesc azi — în medie — cam 17 ani mai mult ca înainte.
 — EL: Bravo. Poate că așa o să ai și tu vreme să-mi coși nasturul dela vestă.

— Pentru că am legat-o cu sfoară și am atârnat-o de o creangă...

— Dar de ce e galbenă?
 — Pentru că așa am vopsit-o.
 — Bine, asta ar fi cumva, dar de ce ai spus că flueră?
 — Asta am spus-o ca s'o ghiciți mai greu!..

Și una sosită recent din străinătate O româncă a noastră, soția unuia dintre proaspeții îmbogățiți, se plim-șăba pe străzile Parisului, împodobită cu o mulțime de bijuterii, astfel că atrăgea atențiunea tuturor trecători-șălor. Dela un timp, observă româncea noastră, că un tip cu aspect dubios o urmărea stăruitor și temându-se să nu i se întâmple ei sau bijuteriilor ceva, se hotărî să părăsească Parisul și să facă bagajele și plecă la gară. Se urcă în tren și după câteva minute — așa cum scrie în romane — acesta se puse în mișcare. Odată eșită din periferiile Parisului, înaintea român-șăcei noastre începu să se desfășoare un peisagi încântător. Admirarea re-șăgiunei însă nu dură mult, căci ușa compartimentului, unde româncea noastră era singură, se deschise și un tip cu revolverul în mână pătrunse în interior, adresându-i-se:

— Vos bagues, madame! (Bijute-șăriile dvs. Doamnă)

Dar româncea noastră cum nu prea șătia bine franțuzește, după un mo-șăment de gândire îi răspunse:

— Bine, bine, dar încet!

Incheiem aci, deocamdată cam-șăpania noastră umoristică, urmând ca ea să fie continuată în numărul viitor.

Durerea văduvei.

— Val dragă iau parte la durerea D-tale, un bărbat așa de bun, devo-șătat...

— Da, era un bărbat model. Du-șărerea e și mai mare deoarece știl pe cine pierzi dar nu poți și pe cine găsești!

Veșnic nemulțumit

Un arădan, a fost de curând, pe mare și toată familia a primit o ca-șăbină, ceence a făcut pe „capul fe-șămiliei” să spună:

— Oricât dar cabina e mică...
 — Tu nu ești niciodată mulțumit Suntem în larg și tu spui că ești la strâmtoare, — îl „așează” la lo-șăcul său nevastă-sa, care însă nu era deloc mai mulțumită decât el. Dar te pul cu spiritul de contradicție a nevestelor?

O glumă scoasă din uz

— Și zici că înoți mai bine de-șăcât o rață?
 — Da tătlicule, căci eu înot și pe spate!

Noua rânduire administrativă

Dintre marile reforme ale Statului, pe care actualul guvern le-a pus în aplicare, noua lege administrativă are o importanță deosebită.

Isvorâtă din necesități adânci sim-șățite de întreaga țară, reforma admi-șănistrativă are menirea de a așeza în-șătregul agrenaj al administrației pe baze regale.

Deconcentrarea, despre care s'a bă-șătut atât amar de vreme, moneta po-șălitanistă, astăzi a devenit fapt în-șădeplinit.

Rezidenții regali vor rezolva în fiecare ținut toate chestiunile care până acum trebuiau să capete rezolu-șăția numai la București.

Toate categoriile de cetățeni vor avea astfel satisfacția cererilor lor în chiar capitala ținutului.

Dar rolul pe care îl vor avea no-șăile rezidențe regale, nu se va limita numai la rezolvarea cererilor, ci vor fi elementul îndrumător al tuturor problemelor cari agită ținuturile re-șăpective.

Rezidenții regali vor fi aceia cari vor veghea la buna stare a popula-șăției, la sănătatea ei, la efectuarea mun-șăcii de folos obștesc, la modernizarea și croirea de noi drumuri, la meto-șădica lucrare a pământului, la ridica-șărea agriculturii și la tot ce este gos-șăpodăria ținutului.

Prin inființarea noilor împărțiri ad-șăministrative, s'a ținut în primul rând ca toate nevoile populației, de orice categorie șocială, să fie satisfăcute cu bună gospodărire a tuturor chesti-șăunilor de interes obștesc.

D. ministru Armand Călinescu, autorul acestei importante operă de reformă ștatală, a avut în vedere la alcătuirea ei, tot ce era până acum nemulțumire și năzuință de bine. Și d-sa a putut să concentreze în a-șăceastă nouă și reformatoare legiuire, îndreptarea care era de atâtă vreme așteaptă.

Administrația comunelor, a plăși-șălor și a județelor, va lucra de aci înainte sub directa supraveghere a rezidentului regal, care va face totul ca în ținutul pe care îl guvernează să fie o gospodărie exemplară.

Prin permanentul imbold spre pro-șăpășirea al M. S. Regelui și al Guver-șănului, țara va avea, după atâtă vre-șăme, administrația pe care o dorea și o aștepta.

Dar sub?

Un avocat fiind foarte ocupat își ncredințează nevasta secretarului să o conducă la cinema.

Întorcându-se la ora 12 sau 1 acasă, caută în sufragerie, caută în bae, în dormitor, nevasta nu ră-șăpunde nicăeri. Fiindu-i teamă de vre-o nenorocire se adresează la comisariat. Răscolind iarăși casa, de odată comisarul exclamă:

— Dar ai căutat sub secretar?

Hălmațiu

— Mare zarvă a fost între meseriașii din Hălmațiu, și între câțiva intelectuali din jurul Hălmațului.

Nu de mult a sosit în localitate un domn președinte dela Centrul Cooperativelor, care a convocat o adunare pentru înființarea unei Cooperative în Hălmațiu.

La un moment dat a sărit cu gură mare unul de pe valea Sărbilor, și alți doi, unul de pe la Tărmure, și altul puțin mai încolo, spunând că ei au... intelectuali și nu se vor asocia cu meseriașii, ci numai singuri, spunând că meseriașii sunt numai niște sperțari cari tot timpul partidelor politice au fost numai niște lipitori și sperțari și că aceștia au condus partidele... Meseriașii, pot fi mândri că au condus și intelectuali în politică și altele, iar, după cum suntem informați tot meseriașii vor câștiga și cu Cooperativa.

— Se zice că o călugăriță dela „Pârâul Buclucaș” a făcut un mare scandal Virvoniei, pentru călugăriile dela mănăstirea „Pomologhia”

„Oare cu procesul de măritiș ce-a făcut, pentru că n'a putut spune că poate pune mâna... pe suflet fiind adevărată călugăriță. De-ar ști luna să vorbească, multe ar ști să povestească, și despre cătana cu nasturi și despre alți muși călugări...”

Timpul s'a cam răcorit, dar băile cele ce se fac numai după orele 9, seara, cu sediul cam pe la gară, totuși continuă dar foarte încet, așa că trebuie să mai adăugăm... Este o „bocăriță” bătrână care creapă de necaz și negrește încetul cu încetul când vede tinerimea cu frecvență amarilor, al gărilor și al plimbărilor de noapte, mergând la Criș, sau la plimbare...

Nu are pentru ce îi fi necaz, fiind că ea este bătrână... iar fiica ei este și mai ocupată, cu... așa pe care l-a adus Goia bacii acum mai recent fiind că trebuie să-l explice în fie care seară la ora 8 când intră trenul personal în gară, mersul trenurilor, și al instrui cum trebuie să călătorească în tren. Bătrână neavând posibilitate de a mai face control, după cel de mai sus, a trimis pe ginerele său să vadă dacă băile și plimbările se fac în bună regulă. Până în prezent, rezultatul nu se cunoaște...

Bănești

Sărmanul feclor „Bricului” de când e un fleac de agent de pescuit, mereu este văzut prin Bănești cu o rablă de bicicletă defectată.

Il știuim să mai lase plimbările pe la Bănești, că de nu, îl vor rade bine băneștenii, și n'o să i se mai spună brica ci... rasu.

Bârsa

O nostimă aventură... sentimentală a fost înregistrată la noi. Un belfer și-a făcut cununia în... curuz, între comunele Bârsa și Râpsig, iar voiajul de nuntă și l-a făcut numai până în gara Râpsig, unde a fost somat să se dea jos din tren, întorcându-se acasă la mireasă. Tot acest amic al nostru, a fost văzut zilele trecute la oficiul postal din Șebîș interesându-se dacă nu l-a sosit... milionul de acasă.

... Vezi șefule și nu mai aștepta banii înzadar, pentru că blondina nici nu te ia în seamă... Caută-ți de jărâncuța ta și nu umbra după potcoave de cai m r !

Buteni

— Credincioșii bapțiști dela noi se în numai de rele. Zilele trecute, la freeratul de grâu s'au încăerat tocmai ca țiganii în corturi, ba cât pe aici era să vâre și pe protopopulor, cum îl numesc ei, pe dolla mai șinei de freerat. O soră de a lor s'a trezit din învălmășală fără nas.

După terminarea harababurei bapțiște-țigănească, au fost adunați de postul de jandarmi pentru a le lua declarații.

„Așa fraților, asta vă trebuie vouă, tocmai la freeratul grâului, pentru că spuneți că sunteți oameni cuminți și vă deosebiți de „aștealalți”, (nici vorbă foarte cuminți între cei nebuni.) Bravo vouă, și nu vă lăsați! Țineți-vă numai de furturi și bălăi, pentru că nici n'a trecut mult dela fapta, voastră bună cu gardul de sârmă din tată și lată acum din nou, alta...”

Pecica

Cel mai mic de statură, dar cel mai mare în gură domnișor, dela casa satului, poate fi văzut adesea ori alături de o domnișoară tare modernă, plimbându-se cu trăsura căl e satul.

N'ar putea să se lipsească de plăcerea asta mai ales acum vara? Căldura este așa de mare și s'ar putea să nu mai rămână de el de cât „nădragii” de 65 cm.

Gurahonț

— Duduia care se prelinde tare mândră, a plecat zilele trecute în volaj.

Nu știm ce vizite o mai fi făcând, dar știm că un anumit loc a fost vizitat cu lemeiu.

— Din cauza jidanului Fuchs care nu-și vâruie edificiul (cârciuma veche) din fața gării și nu mătură gunoaiile cât și gărei C. F. R. în fața căreia gunoaiile au format straturi groase, călătorul sosit în localitate își face impresia că o debarcat într-un cartier locuit de țigani.

Noi credem că dacă bietul românaș e silit să-și vâruie și copacii, apoi acele ordine privesc și pe dl Fuchs cât și C. F. R-ul.

Autoritățile sunt rugate să la măsuri de îndreptare.

Cele mai frumoase bijuterii
ceasornicele cele mai precise
tacâmuri și obiecte
pentru cadouri la

**COLOMAN
HARTMANN
BIJUTIER**

ARAD, Palatul Minorităților
Prețuri solide

Igrîș

— Negusul a fost văzut la Arad, în colțul străzii Eminescu, colț cu Bulevardul Maria, stând ca unul căruia i-a fost răpit... imperiul. Cum vedea căte o fetișcană mai nostimă, se și repezia s'o întrebe unde locuiește. Una mai dată dracului (cu hrana în bani însă!) i-a răspuns că locuiește acasă, însă el poate pleca de unde a venit! (oare de unde a venit?)

— Domnișorul, o dată cu plecarea... (știe satul a cui) ne-a părăsit.
Călătoria plăcută și la revedere!

Citiți și răspândiți
„BRAVO”

Brad

Bica nostru cel vestit
Ce din Ribiza a venit
De când a fost pela mare
Iar voiește să se nsoare
Și de dragoste să-i vie
A ieșit din herghelie
Iar acum „buestru” cal
Stă tot tot pe al Lucuței mal
Intr'o vilă ca'n povești
De și e drag ca s'o privești
Vrea deci să se pocăiască
Ca să poată să iubească
Căci o fată ca o zână
L-a întins micuța mână
Noi îi zicem bun noroc;
Vino! vină iar la joc
Să mai joci puțin cu șic
Ca și caii cei de circ.
Cu copitele la grindă
Talpele să și-aprindă.

— Blonda cea cunoscută și care n'a lăudat că a învățat să joace tenis în 48 ore, de când l-a plecat... plânge în fiecare seară după el de se cutremură pereții caselor din jur. Ca să arate lumii cât ține la el și că-l jeluiește plecarea nu mai vrea nici costumul de tenis să-l îmbrace pentru a nu părea veselă. Pe băieți nu-l resalată de frică să nu i se strice glasul și să-l sece laborul lacrimilor, iar la dans refuză mereu de teamă că o să-și strice trofeele și când se înapoiază — n'o să-l mai fie pe plac. Dudașă, lasă bocitul, tipa nu se mai întoarce și e păcat...

Vizitați frizeria modernă

Ștefan Câmpeanu

Piața Luther

Serviciu conștiincios și igienic

Șebîș

Se zice că, rusoaica din Șebîș, a inventat o nouă metodă de predare micilor copilași, în felul că se așează în curte cu partea sedentară în mijlocul lor, iar ei îndemnați de ea scutură din părul pus de altul, pe-rele verzi pe cari le mănâncă. Poate că din punctul de vedere sanitar rusesc e bine așa. — Bieții copilași, bună îngrijire li se dă!

Se zice că la examenul de definitivat care pentru ea este al IV-lea a aflat de bine să lipsească îmbolnăvindu-se prin Arad. S'au poate că a păjit ce a păjit în anul trecut, când tot în preajma examenului s'a îmbolnăvit de... bere — de pe urma unui rămășag făcut într'o seară cu niște tineri. Așa se vede că examenul vrea să-l facă la paștile cailor.

Se mai zice că tot această rusoaică a trimis prin postă unul fânăr, foarte serios, împachetat un arici, iar altă dată o broască!...

Mai nou are rusoaica obiceiul, de ține post în fiecare Marți și Vineri și blastamă, dar se vede că a uitat un cunoscut proverb al românului care vorbește de oarece glasuri ce nu intră în cer...

Văzând că în forma cum lucrează nu prea poate face nimic, s'a apucat și-a făcut un denunț calomnios pe un învățător pensionat din localitate, că ar frustra statul prin faptul că ridică penzila de oraș și stă la sat. În urma cercetărilor s'a constatat nevinovăția bietului dascăl bătrân, — și acum nu știm cum s'or sfârși lucrurile, pentru că „Cine sapă groapa altuia, însuși cade întrânsa”.

Nădlac

— Părinții, grijulii de viitorul odraslelor lor, sondază terenul, înformându-se peste tot, pentru a înființa societatea „Măritișul”, care va avea ca deviză, căutarea „martirilor” pentru căsătoriile cu viitoare doamne. Acești „martiri” nu pot să fie „dă tăyte zilele”, ci trebuie să îndeplinească multe, foarte multe chiar, condițiuni, printre care: trebuie să aibă — cel puțin — un titlu de „doctor”, să aibă — musai — o avere de o sută holduri de pământ „irikiș” (e preferabil de „sălaş” nu „din toate locurile”), să tie băiat prezentabil (înălțimea 170 m., grosimea țeptului 89 cm., greutatea 68 kgr., să poarte pantofi Nr. 40, cel mult două măsele stricate, blond sau brun, nu contează.) Inteligent, nu interesează dacă este, pentru că nu s'a inventat — până în prezent — inteligentmetrul, care să-i măsoare gradul de „intelighență”.

Rugăm și pe această cale pe dl notar Micu și dl Primar Stroia, ca în cazul căd se vor prezenta cererea, să dea aviz favorabil pentru înființarea acestei societăți cu scop atât de nobil.

Cât despre noi, le urăm succes, atât la înființare, cât și la recrutarea martirilor.

— O cucoană, lucrează la inventarea unei perdele automate, care în timpul cât trece cineva pe dinaintea casei, s'o învâluie în așa fel, încât să nu mai poată fi zărită din afară. Bine înțeles că ea vede totul de după perdele. — Succes cucoană, că de rest avem noi grijă!

— Cu toate că Popa Nicula este scos definitiv pe... linia moartă, își mai vâra barba (ah, cum ar rade-o!) în treburile comitetului parohial, unde figurează ca membru de drept. A primit însă o palmă morală zilele trecute, când conștient a discutat salarizarea cantorilor, voind contra propunerii lui Miklos.

Nu înțelegem de ce se mai amestecă în cele bisericesti, când are toată libertatea (iar acum, de când a fost deblocat, și timpul) să se ocupe — alături de romanța favorită — exclusiv de cele lumești de care, după cum ni se pare, s'ar ocupa el și până acum, mai mult decât de cele bisericesti;.. ocupă

— Văsălică, Văsălică, buze moi,
Vino seara pe la noi
Să ne iubim amândoi
Văsălică, buze moi!

... este refrenul ce-l cântă de vre-o câteva seri, o slovacă de pe „Siroka Ulicza”. În cântec se pomenește de ceva „chimeși de mătase”, „pălțau”, „birau” etc.

Nădlăcanii sunt curioși să știe cine-l „ăla” care se cheamă „Văsălie” și mergea în „chimeșe de mătase”, cu „pălțau” pe umăr pe vremea când era „birau” pe ceastă stradă... largă, pe care azi — în paranteză fie zis — vizitează aproape în fiecare seară acest „Văsălie”...

— Oare cine ar putea să spună care-i „gazda” ce vine muncă bucuroasă la Arad fără soția-i legitimă, ci cu aceea de contrabandă care este — după câte am putut afla — slovacă.

Ceasuri și bijuterii din aur veritabile
cu prețurile cele mai eține la firmă

IOSIF REINER

Arad, str. Colonel Pirici 3, în dosul Teatrului Comunal.